

برنامه های تهران برای مقابله با گرد و خاک

استاندار تهران گفت: دو کانون گرد و خاک است که به‌دنبال تثبیت خاکش هستیم. یکی اختر آباد است با ۷۰هزار هکتار، خوشبختانه با ستاد محیط زیست و ستاد اجرایی حضرت امام تعامل کردیم که خاک ۱۰ هزار هکتار را با کاشت گونه های خاصی تثبیت کنیم که این کار کمک خوبی می کند.سیدحسین هاشمی از برنامه های تثبیت خاک خبر داد و گفت: «دو کریدور گرد و خاک در تهران وجود دارد که به دنبال تثبیتش هستیم. یکی اختر آباد است با ۷۰هزار هکتار، خوشبختانه با ستاد محیط زیست و ستاد اجرایی حضرت امام تعامل کردیم که خاک ۱۰ هزار هکتار را با کاشت گونه‌های خاصی

تثبیت کنیم که این کار کمک خوبی می کند. هاشمی درباره خروج صنایع آلاینده از تهران هم گفت: ۱۲هزار هکتار شهرک صنعتی در تهران را جابجایی کردیم و انتقال آنها قطعی شد. در شهریار و ملارد (شرق و غرب استان تهران) ۱۲هزار هکتار هستند. این ۱۲هزار هکتار برای جابه‌جایی صنایع هست و ۱۶ و ۱۷ واحد صنعتی می‌توانند در آنجا مستقر شوند. مهمترین بحث مکان یابی بود که حل شد به لحاظ مکان مشکلی نداریم. کار را هم شروع کردند اما این پروسه زمان می‌برد زیرا سرعش پایین است به این دلیل که نمی‌توانند خرید کنند و جابه‌جایی ممکن نبود که ان‌شاءالله در پسا برجام انجام می‌شود.

آمادگی بهزیستی تهران برای حمایت از کودکان ساکن در مناطق آسیب‌خیز

مدیرکل بهزیستی استان تهران وضعیت آسیب‌های اجتماعی در استان را به دلیل افزایش جمعیت و حاشیه نشینی بسیار نامطلوب دانست و از آمادگی این سازمان در جهت حمایت و ساماندهی کودکان نیازمند به دریافت خدمات بهزیستی در تمامی مناطق آسیب خیز تهران خبر داد.احمد دلبری به‌اسنا گفت: هر تعداد کودکی که در محله‌های آسیب‌خیز تهران اعم از هرندی و غیره ساکن بوده و نیازمند دریافت خدمات از بهزیستی باشد را می‌توانیم به طور کامل تحت حمایت قرار دهیم.وی ادامه داد: بهزیستی استان تهران با دارا بودن بیش از ۶۰ مرکز نگهداری ویژه کودکان صفر تا ۶ سال و همچنین مراکز ویژه نگهداری کودکان بیش از

۷سال هیچ گونه مشکلی برای ارائه خدمت به این قشر ندارد. مدیرکل بهزیستی استان تهران همچنین درخصوص محله هرندی اظهار کرد: درحال حاضر سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران برای بررسی وضعیت کودکان ساکن در منطقه هرندی پژوهشی را در دست دارد به همین دلیل به منظور جلوگیری از موازی کاری به طور مستقیم به منطقه ورود نکرده‌ایم.دلبری افزود: در این پژوهش شهرداری تهران اطلاعات را به روش "خانه‌خانه" جمع‌آوری می‌کند و طی رابزنی‌های صورت گرفته اطلاعات و آمارها را به‌طور مشخص و شفاف در اختیار بهزیستی قرار خواهد داد.

روی خط آفتاب	
۰۸۲۳۱۸۵۵۶-۰۸۲۳۱۸۵۵۵	پیام کوتاه ۰۲۰۰۱۴۱۴۲۷
aloaftab@gmail.com	
<p>۰۹۱۱... (انصراف سال) برخی گمان می‌کردند با انصراف از انتخابات مجلسین انصراف سال را به نام خود ثبت خواهند کرد اما کفایشان با انصراف از نامزدی ریاست فدراسیون فوتبال انصراف سال را به نام خود ثبت کرد.</p> <p>۰۹۱۱... اگرچه "کنش هایم کو" شد اکران! اگر چه کنش من هم نو شد!آلان من و کفایشان و انصرافش/ من و این شوک از آن مرد خندان(قنبر یوسفی لاویج)</p> <p>۰۹۱۱... بیین در این هوای نوبهاران/در اوج شادمانی‌ها در ایران!مسرا آن انصرافت کرد دپرس/ بمان با ما بمان‌ای مرد خندان(قنبر یوسفی لاویج)</p> <p>۰۹۱۱... حکایت افرادی که وادار شده بودند مطهری را در شیراز بگویند مرا یاد حکایت چاه‌های حاجی میرزا آقاسی انداخت که گفته‌اند:این صدراعظم محمدشاه قاجار که پس از قتل قائم مقام فراهانی هر جا می‌رفت، دستور می‌دادچاه بکنند تا شاید وطن از کم آبی نجات پیدا کند. روزی یکی از چاه کن‌ها به اوگفت (کنندن چاه اینجا بی‌فایده است چون آب ندارد)حاجی چهره برافروخت و گفت برای ما آب نداشته برای تو که نان دارد. چاهت را بکن و مزدت را بگیر.حالاچاه کنان نه چاه کنند و نه به آب رسیدند و علی شد اعلی مجلس!!!</p> <p>۰۹۳۵... هشیاری همیشگی، بهای آزادی است.</p> <p>۰۹۳۵... امیدواریم نمایندگان مجلس دهم به منافع کشور و مردم با دید ملی نگاه کنند و همراهی بیشتری با دولت داشته باشند چون هرچه دولت عملکرد بهتری داشته باشد باعث تقویت کشور و نظام می‌شود.</p> <p>۰۹۳۷... حداکثر سرعت مجاز رانندگی در اتوبان‌ها و بزرگراه‌های داخل و خارج شهرها از سالیان قبل تاکنون بین ۷۰ تا ۱۲۰ کیلومتر در ساعت تعیین شده بود. این درحالی است که اتومبیل‌های مدرن و مجهز امروزی ایمنی بیشتر و قدرت کنترل و ترمز و توقف بیشتر و سرعت به مراتب بالاتری دارند و این قوانین حداکثری سرعت مجاز کارآیی زمان گذشته را دارند و اعمال آنها در شرایط کنونی فضا مایه کندی و سنگینی ترافیک و بالا رفتن آمار تصادفات به علت سبقت‌های غیرمجاز و متعدد به دلیل همین حرکت کند رانندگان منضبط و قانوندار اتومبیل‌های بسیار مفراتی و بدون عجله و خونسردتر از حد معمول است، لذا بسیار ضروری است این قوانین محدودیت سرعت مطابق روز و زمان کنونی از سوی مسئولان عزیز و دولتمردان گرامی و مجلس محترم و مسئولان استان و قانون گذاران حائق و با نظر متخصصان سازمان کنترل ترافیک راه‌های کشور اصلاح و تغییر یابد.</p> <p>آفتاب یزد: هر چند خودروهایی با ایمنی بالا توسط چند کشور پیشرفته از جمله ژاپن، آلمان، فرانسه و کره شمالی تولید می‌شود ولی با تولیدات داخلی و جاده‌های غیر استاندارد چه باید کرد؟</p> <p>۰۹۱۳... با سلام. از آنجایی که قرار بود با لغو تحریم‌ها گشایشی در معیشت و رفاه مردم ایجاد شود متأسفانه عده‌ای که با این وضع مخالف بودند تا بدینوسیله جلو رفاه مردم را بگیرند و آنان را وادار کنند از کالاهای بعضاً بی کیفیت ایرانی و چینی استفاده کنند به جای اینکه دولت قرارداد ۶۰۰میلیارد دلاری با دولت چین ببندد می‌توانست این قرارداد را با کشورهای اروپایی که از کیفیت کالای خوبی برخوردارند ببندد، چرا که در دین اسلام سفارش شده جلو اسراف را بگیرید که از گناهان کبیره محسوب می‌شود. از آنجایی که کالاهای چینی بی کیفیت هستند در واقع ما داریم پولمان را دور می‌ریزیم و این یعنی اسراف. حداقل می‌توانستیم این قرارداد چندصدمیلیارد دلاری را با کشورهای ژاپن و کره جنوبی ببندیم تا ضرر نکنیم با این کار ما داریم به طرف اقتصاد ضعیف پیش می‌رویم.</p> <p>آفتاب یزد: کشف ضمیمه نیز کالا و تکنولوژی پیشرفته بسیاری را دارا می‌باشد متأسفانه یکسری واردکننده جهت سود بیشتر کالای بی کیفیت و بنجل آن کشورها را وارد می‌کنند، امیداست توسط دولت یازدهم دست آنها قطع شود.</p> <p>۰۹۱۹... با توسعه و گسترش شهر بزرگ و تاریخی اصفهان و حومه آن به خصوص در سال‌های اخیر برای راهنمایی مسافران و گردشگران داخلی و خارجی، نیاز به نقشه جدید و جامع شهر و استان اصفهان احساس می‌شود.</p> <p>۰۹۱۳... پیام‌های مردمی در صفحات ۲-۶-۸-۱۵</p>	

نگاهی به محیط زیست استان خوزستان

محیط زیست!

دیوید گوردون
مردم‌دوستان خوزستان
به پیام کوتاه
۰۲۰۰۱۴۱۴۲۸
ارسال نمایید

اگر بخواهیم به یک نمونه آشکار و مهم برای آسیب‌رسانی به محیط زیست اشاره کنیم صد گتوند می‌تواند نمونه‌ای بی‌شکل و شاخص برای این موضوع باشد. سدی که امروزه مشکلات آن به یک معضل تبدیل شده و می‌تواند از آن به عنوان یک شکست در زمینه سدسازی یاد کرد

ریزگردها که روزگاری از کشور همسایه، میهمان ناخوانده استان‌های غربی کشور می‌شد، به بهترین نحو بومی سازی شده روز به روز خانواده‌های زیادی را وادار به مهاجرت می‌کند

آفتاب یزد - کیماس نوروزی پور: معمولاً همه ساله هفته محیط زیست پهنه‌ای است تا در سراسر کشور برنامه‌های نمادین درختکاری انجام شود، اما بلافاصله پس‌از این هفته محیط زیست از یادها می‌رود. محیط‌زیست اما در استان خوزستان معنی و مفهوم دیگری را در ذهن تداعی می‌کند، محیطی که برای زیستن آلاینده‌های صنعتی و گرد و خاک کاملاً مساعد و مناسب است، اما خوزستانی‌ها را روز به روز بی‌زیست‌تر می‌کند! هرچند آلودگی‌های صنعتی دست کمی از ریزگردها ندارد اما ظاهراً وجود گرد و خاک نظر خوزستانی‌ها را بیشتر به خود جلب کرده است. البته اگر بدانیم که رئیس سازمان حفاظت محیط زیست کشور وسعت کانون بحرانی گرد و غبار در استان خوزستان را بیش از ۲۴۰ هزار هکتار عنوان کرده که در صورت تامین اعتبار و در خوشبینانه‌ترین حالت، تنها حدود ۱۰ درصد این کانون‌ها کنترل می‌شود

حاصل فعالیت بیش از ۲۰۰ حلقه چاه (عدم تعویض برخی از قطعات از دیگر دلایل آلودگی چاه‌های نفتی محسوب می‌شود) در اطراف شهر اهواز است و از دلایل همیشگی بدی آب و هوای اهواز بشمار می‌رود این شهر را در محاصره آلودگی‌هایی قرار داده که جز با انجام اقدام‌هایی ضرب‌الاجلی و صد البته علمی نمی‌توان انتظار بهبود شرایط زیست محیطی آن را داشت. آلودگی‌های سایر صنایع در کنار ریزگردها وضعیت محیط زیست را در این استان نامساعدتر از سالهای گذشته کرده است. طی سال‌های اخیر صدمات سخت و شاید بتوان گفت جبران‌ناپذیری به محیط زیست استان خوزستان وارده شده است که آثار آن را در جای جای این استان می‌توان به خوبی دید. این صدمه‌ها که ریشه در دخالت‌های انسانی دارد به عرصه‌های مختلفی مانند آب، خاک، پوشش‌های گیاهی و جانوری لطمه وارد کرده است. اگر بخواهیم به یک نمونه آشکار و مهم برای آسیب‌رسانی به محیط زیست اشاره کنیم سد گتوند می‌تواند نمونه‌ای بی‌بدیل و شاخص برای این موضوع باشد. سدی که امروزه مشکلات آن به یک معضل تبدیل شده و می‌توان از آن به عنوان یک شکست در زمینه سدسازی یاد کرد. این سد باعث شد رودخانه کارون که زمانی آب شیرین (با شوری حداکثر ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلی‌موس) در آن جریان داشت در حال حاضر ۱۷میلیون تن نمک را وارد رودخانه کارون کند. این میزان نمک می‌تواند به تنهایی باعث نابودی اکوسیستم پرآب ترین رودخانه کشور شود؛ رودخانه‌ای که زمانی شیر ایرانی‌ها و طرف آن زندگی می‌کرد و حالا کمتر جانوری در امتداد بخش‌های جنوبی آن (مخصوصاً از شوشتر به سمت اهواز و پس از آن) دیده می‌شود. از جمله دیگر چالش‌های محیط زیست در خوزستان آتشی است که همه ساله در جان نینستان‌های نیشکر زده می‌شود! این منشأ آلودگی ظاهراً با پیگیری اداره حفاظت محیط زیست استان خوزستان به مراجع قضایی ارجاع داده شده است، اما هنوز خبری مبنی بر منع آتش زدن نیشکرها به گوش نرسیده است. آتش زدن نیشکر برای برداشت محصول یک روش بدوی و مخرب محیط زیست است که در خوزستان به علت نبود ماشین آلات برداشت سبز نیشکر (هاروستر) همچنان مورد استفاده قرار می‌گیرد و به نظر می‌رسد اهوازی‌ها باید همچنان وجود برگ‌های سسوخته شده نیشکر را تحمل کنند. موضوع آلودگی هوای خوزستان و مشکلات زیست محیطی آن دلایل متفاوتی دارد که برای پرداختن به تک آنها به یک سمینار علمی نیاز است که متأسفانه در سال‌های اخیر و به خاطر بی‌محو شدن مشکلاتی صورت نگرفته و فقط در مناسبت‌هایی چنین مشکلاتی صورت گرفته و فقط در مناسبت‌هایی مانند هفته محیط زیست از مشکلات موجود در این زمینه صحبت می‌شود.

نگاه

به راستی هندوستان کشور عجایب است...

انگین یزدانی

دانشجوی دکتری زبان انگلیسی در هند

با گذشتن به هندوستان برای هر ایرانی بدون شک تکان‌دهنده خواهد بود، دیدن کوچه و خیابان‌های کنیف، شلوغ و پر سر و صدا، حیوانات سرگردان چون گاوها، سگ‌ها، خوک‌ها و دیدن چهره‌های نازیب‌ا و آرام هندیان برای ما ایرانی‌هایی که نوجوانی مان را با فیلم‌های پر شور و رمانتیک هندی و بازیگران جذابش گذرانده ایم باور کردنی نیست، هر کوی و برزنی را سرک می‌کشی و هر انسانی را دید می‌زنی بلکه اثری از آن فیلم‌ها در هندوستان واقعی ببینی. اما هر چه می‌گذرد مطمئن‌تر می‌شوی که هیچ جای دنیا چون سینمای بالیوود نتوانسته است اینگونه دروغ به خورد مردم بدهد!!!

حداقل یک ماهی زمان می‌برد تا بتوانی با سر و صدای خیابان‌ها و سوق ماشین‌ها با ریگشاه‌ها کنار بیایی. و اینجاست که حتی دلت برای پیکان‌های زوار در رفته ایران هم تنگ می‌شود.

اما کنار آمدن با کنیفی و طبع غذایی منحصر به فرد هندی‌ها زمان طولانی‌تری می‌خواهد. خلاصه ۶ تا ۳۱ ماه اول زندگی در هندوستان مدام در حال دست و پنجه نرم کردن با تفاوت‌ها و شرایط مختص آنجا خواهی بود و هر روز این سوال از ذهنت خواهد گذشت که آیا در درس خواندن و یادگیری زبان در این کشور ارزش این همه سختی را دارد؟

هندوستان به راستی که عجیب‌ترین کشور دنیاست. کشوری که تضاد شدید طبقاتی قسمتی از فرهنگ آنجا شده است. خانواده‌هایی که در کنار خیابان زندگی می‌کنند و با تکی روزگار می‌گذرانند و یا خانواده‌هایی که در کاخ و امارت زندگی می‌کنند و در بشقاب‌های طلا و نقره غذا می‌خورند.

اما عجیب‌تر از این چیز دیگریست...
"شادی مردم و رضایتشان از زندگی!"
در هندوستان گداهای لیخنه می‌زنند و نه تنها به ثروتمندان حسادت نمی‌کنند، بلکه آنها را لایق ثروتمشان می‌دانند، به‌نوعی شاید بتوان گفت خودشان را با هر شرایطی، چه فلک بار چه اعیانی، باز هم قبول دارند.

لازم به ذکر است که متکدیان آنجا آنقدر مفلوک و بدبخت‌اند که در ذهن نمی‌گنجد. مردی که فقط سبزی است بی‌دست و پا، پیر زنی فلج با قدی زیر صد سانتیمتر که فقط سر است و پا و کودکانی سیاه سوخته و کنیف و عریان که زیر آفتاب سوزان تمام روز به تکی می‌پردازند. گاهی با خود خواهی اندیشید که اگر این مفلوکان در سرزمین ما ایرانیان بودند چه غوغایی که به پا نمی‌شد؟ و چه نقدهایی که بیان نمی‌شد؟

اما چیز عجیب‌تر، عدم تضاد مردم است!!! آنها نه با خود تضاد دارند. نه با محیط و طبیعت و نه با یکدیگر. هرگز یک هندی از تو نخواهد پرسید دینت چیست؟ و آنجا احترام می‌جد و حصری وجود دارد و برای همه ارزش قائل اند.

در هندوستان هر روز جشنی بر پاست. با مسلمانان جشن می‌گیرند. با مسیحیان درخت کاج تزئین می‌کنند و با هندوها می‌رقصدند.

برایشان انگار سهل گرفتن دنیا و همراه بودن با هم است که اهمیت دارد.

در فاصله شش ماهی که در آنجا بودم حتی برای یک بار هم دعوایی در این مملکت شلوغ ندیدم. در آن خیابان‌های پر ترافیک و بسیار شلوغ، پر سر و صدا اما آرام و آسوده رانندگی می‌کنند.

زنان با به پای مردان موتور می‌رانند، کارهای ساختمانی انجام می‌دهند، دستفروشی و رفتگری می‌کنند. به نوعی به وضوح هم ترازوی زن و مرد در هندوستان مشاهده می‌شود.

هندیان برخلاف تصور بسیاری از ایرانیان، قدهایی بسیار کوتاه و پوستی سیاه چرک، اما صورتی خوش ترکیب دارند، نه آریاشی روی صورت زان خواهید دید، نه عمل جراحی و نه حتی کنفشی یا نشانه‌ها بلند. انگار خود را با آن ظاهر پذیرفته‌اند و دوست دارند. حتی با آن ظاهر نازناش به زیا رویان خارجی که تعدادشان کم هم نیست، بدون حسادت لیخنه می‌زنند.

هنده‌ها بسیار جوان‌تر از سن شان به چشم می‌خورند. دست کم ده سال جوان‌تر و شاید راز جوان ماندنشان همین بی تضادی است. نه فقط با خود و دیگران بلکه با طبیعت و حیوانات هم به راحتی کنار می‌آیند. آنقدر که هیچ حیوانی نمی‌تواند به اندازه بودن در هندوستان خشنود و راضی باشد.

در هندوستان حتی مگس‌ها و عنکبوت‌ها هم در امان اند. مرگ برایشان موضوعی حل شده است. مرده‌هایشان را آرام و بی سر و صدا، بدون حتی قطره‌ای اشک در نهایت سادگی می‌سوزانند و برایشان دعا می‌کنند.

البته دیدگاه‌ها درباره هندوستان بسیار متفاوت است. عده‌ای می‌پندارند در هند بودن مزیت‌های بی شماری دارد. چون می‌توانند هرگونه که دوست دارند زندگی کنند. می‌توانند غرق در لذت و خوشگذرانی شوند. آن هم بدون هیچ محدودیت و قضاوتی و از سویی دیگر، اگر بخواهند مدیتیشن و عبادت بپردازند. و در کنار انتخاب نوع و سبک زندگی، در کشوری می‌توان گفت انگلیسی زبان، در کنار تنوع فکری، فرهنگی و نژادی هم کسب علم کنند و هم کسب تجربه.

البته نمی‌توان منکر این شد که در بسیاری از ممالک می‌توان با کیفیت بسیار بالاتر به وقت گذرانی پرداخت، اما برای معیشت زیستن مطمئناً هیچ جای دنیا مانند هندوستان نخواهد بود...

دیدگاه

نگاه پست مدرنیستی به محیط زیست

ارحیم زابرقمبه

عضو انجمن غیردولتی حیات سبز مرد

انتقاد گفتمان پست‌مدرنیسم از مدرنیسم مبنی بر آثار تخریبی آن روی محیط زیست هر چند از یک طرف، حرف درست است، اما از طرف دیگر چنین نیست، زیرا مدرنیسم در رابطه با محیط‌زیست، دستاوردهای غیرقابل انکاری نیز خلق نموده است. به این معنی که موجب حفاظت و حتی آبادانی محیط زیست گردیده است. این ادعا را می‌توان در دو بُعد سخت‌افزاری و نرم‌افزاری اثبات نمود

قرار داد، چنانکه از اواسط دهه ۱۹۶۰ میلادی حرکت نوینی به نام نهضت محیط زیست در کشورهای اروپایی و آمریکایی آغاز شد و در مدت چند سال ابعادی وسیع و جهانی پیدا کرد به حدی که بی‌درنگ چند کشور نظیر انگلستان، وزارتخانه محیط زیست را ایجاد کردند. در انتقاد از آثار منفی گفتمان مدرنیسم روی محیط‌زیست، جنبش‌های اجتماعی حامی محیط‌زیست با تکیه بر گفتمان پست‌مدرنیسم معتقد بودند که میان پیشرفت‌های تکنولوژیک مدرنیته با آلودگی و تخریب محیط زیست ارتباط نزدیکی وجود دارد. به این معنی که مواردی چون گرم شدن زمین و آب شدن یخ‌های قطبی، تخریب لایه ازن، آلاینده‌های صنعتی، خشک‌شدن تالاب‌ها، نابودی حیات وحش، احداث راه و مسکن در مناطق جنگلی، ریزش باران‌های اسیدی، تولید انبوه زباله و پسماندهای صنعتی، صید بی‌رویه آبزیان، خطر نشست مवाद رادیواکتیو از نیروگاه‌های هسته‌ای در اثر وقوع سونامی و زلزله‌های مکرر، و... از کارکردهای منفی و تخریبی مدرنیته روی محیط‌زیست می‌باشد.

پست‌مدرنیست‌ها معتقدند در دوره ماقبل مدرن میان طبیعت و جیدایی وجود نداشت. اما گفتمان مدرنیته یک دوانگاری متضاد میان بشر و محیط زیست به وجود آورده که راه حل آن را تبعیت از روشنگری در غلبه انسان بر محیط می‌داند. از نظر آنان، تفکر مدرنیسم درباره محیط زیست، نگاهی ابزاری دارد و سعی می‌کند انسان بر طبیعت مسلط شده آن را تحت اختیار و سیطره خود درآورده، مورد استثمار قرار دهد. چنانکه بر همین اساس، طبیعت و منابع موجود در آن، توسط انسان استخراج و غارت می‌شود. آدمی برای رفاه و آسایش خود، کمترین رحمی به طبیعت نمی‌کند، لذا انواع آسیب‌ها و فجایع زیست محیطی را بر طبیعت به منظور رسیدن به مطامع و اهداف خود وارد می‌سازد. به‌عبارت دیگر گفتمان مدرنیستی، رویکردی انسان‌محور به محیط زیست دارد که بر اساس آن، ارزش ابزاری برای طبیعت قائل است. یعنی طبیعت را تنها در رابطه با انسان و منافعی ارزشمند می‌داند. بنابراین در این رویکرد رابطه انسان و طبیعت رابطه‌ای متقابل، برابرابه و مبتنی بر تامين منافع متقابل است.

گفتمان پست‌مدرنیستی برای رفع بحران‌های زیست‌محیطی حاصل از مدرنیته دو دیدگاه ارائه می‌کند: در دیدگاه اول معتقد است می‌توان از طریق انتخاب و

اتخاذهای بشری یعنی همکاری‌های بین المللی به راه حل رسید. در دیدگاه دوم اینگونه استدلال می‌کند که مسئله تغییر جهان باید از طریق کنار نهادن اشکال رایج توسعه اقتصادی، اجتماعی و متعادل نمودن منحنی رشد، صورت گیرد. به عبارت دیگر در دیدگاه اخیر بحران‌های زیست محیطی، بحران‌های ناشی از مدرنیته بوده و راه حل رفع آنها در خنثی کردن یا در شکل افراطی آن، محو آثار مدرنیته است، اما دراین‌باره باید گفت انتقاد گفتمان پست‌مدرنیسم از مدرنیسم مبنی بر آثار تخریبی آن روی محیط زیست هر چند از یک طرف، حرف درستی است، اما از طرف دیگر چنین نیست، زیرا مدرنیسم در رابطه با محیط‌زیست، دستاوردهای غیرقابل انکاری نیز خلق کرده است. به این معنی که موجب حفاظت و حتی آبادانی محیط‌زیست گردیده است. این ادعا را می‌توان در دو بُعد سخت‌افزاری و نرم‌افزاری اثبات کرد.

در بُعد سخت‌افزاری می‌توان به این موارد اشاره کرد: گسترش فضای سبز در نقاط مرتفع و غیرقابل کشاورزی، تولید بنزین بدون سرب، ایجاد مناطق حفاظت شده، مهندسی ژنتیک و بهبود ژنوم جانوری و گیاهی، آبیاری قطره‌ای، احداث پارک‌ها و فضاهای سبز در شهرها، اختراع وسایل پیشرفته برای تصفیه و جلوگیری از هز آب، سرمایه‌گذاری روی انرژی‌های تجدیدپذیر، ساخت سد برای مدیریت بحران در زمان وقوع سیلاب‌ها، مالچ پاشی جهت مقابله با گسترش کوک، سخت‌کاری برای مقابله با تخریب زمین، کاشت مجدد جنگل‌ها، بهسازی فاضلاب‌ها، مهار آلودگی‌های شیمیایی و حفظ اکوسیستم‌های حیاتی، پرورش آبزیان و ممنوعیت شکار در فصل تخم‌ریزی، استفاده از فناوری‌های نوین بیوتکنولوژی و نانوتکنولوژی در زمینه محیط زیست مانند پایش، بازیافت و امحای پسماند و پسابها.

در بُعد نرم‌افزاری نیز می‌توان به مواردی از جمله شکل‌گیری انجمن‌های غیردولتی محیط زیست، قوانین و سیاست‌های قانونگذار جهت پیشگیری از آلودگی‌های صنعتی، حفاظت و حمایت از زیستگاه‌های طبیعی، ارتقای توسعه پایدار، ارتقای آگاهی مردم در زمینه حفاظت از محیط زیست، تاسیس صندوق ملی محیط زیست، تاسیس رشته محیط‌زیست در دانشگاه‌ها، کنوانسیون‌های جهانی محیط زیست، اختصاص روزی برای درختکاری اشاره کرد.

آخرین نکته اینکه محور مدرنیسم مبتنی بر عقل‌گرایی است. نیز مبتنی بر برهان و مفاهیم پیشینی بوده که براساس آنها می‌تواند به نقد، ارزیابی و بازاندیشی امور پرداخته، حقیقت آنها را مکشوف سازد، بنابراین گفتمان مدرنیسم با تکیه بر نیروی عقل‌گرایی این قابلیت دارد که بتواند آثار منفی و فجایع مدرنیسم بر محیط زیست را مورد نقد، ارزیابی و بازاندیشی قرار داده، راه‌های برودن رفت از بحران‌ها و فجایع زیست‌محیطی را رفع کند.